

καλεῖ θυγατέρας του δύο.

» Ἐκπνέω » ταῖς λέγει « ὑμᾶς ὀρφανὰς
» ἀφίνων, πεινώσας, ῥιγώσας, γυμνάς!
» ὦ! ἔνδακρυς τ' ὄμμα μου κλείνω.

Καὶ θνήσκει. Καὶ κλαίει δυᾶς ὀρφανῶν.
Σβεσθέντα τὸν μόνον ἐλπίδος φανόν,
τὸν φίλον τῶν εἶδον πατέρα!

» Ποῦ τόρα προστάτης; Ποῦ τόρα σωτήρ;
» Ποῦ τόρα ἐλπίδος φανὸς ἢ ἀστήρ;
» Ἡ μία φωνὴ τῇ ἑτέρᾳ.

Νεκρὸν τὸν πατέρα προπέμπει σταυρὸς
καὶ γέρον λευίτης εἰς λάκκον. Πικρῶς
θνήκει ἡ δυᾶς ἐπομένη.
Ὁ μάρτυς ἐτάφη· ἀλλ' ὅμως ἰδοῦ
τὸ τέμενος τοῦτο εἰς ἄκρον ὁδοῦ
τὸ ζεῦγος εὐρίσκει, ἐμβαίνει.

Τὸ τέμενος τοῦτο βωμὸς ἱερὸς,
ὅν ἱδρυσεν ἔνθεος θῆλυς χορὸς,
ἄγνὰς νὰ προσφέρῃ θυσίας . . .

ΕΙΚΩΝ Β'.

Ἰδοῦ ἀσθενὴς τὰς στιγμὰς του μετρών
Πτωχός, ἐνδεής, δὲν τολμᾷ ἱατρὸν
πλησίον αὐτοῦ νὰ καλέσῃ.
« Ἄν εὖσπλαγχνος, λέγει, φανῇ ἱατρός,
τὰ σπλάγχνα οἰκτίρμονος ἔχων πατρός,
τίς φάρμακον ἄρα θὰ θέσῃ
ἐντὸς τῆς χειρός μου θνητὸς δωρεάν; »
καὶ οὕτως ἐν μέσῳ τοῦ Τίς καὶ τοῦ Ἄν
κυμαίνεται ὅλος ὠχρότης.